

Ром үзэгдлийг тогтоодог — Тавдугаар тоо

*Адвентизм дахь давтагддаг эш үзүүлэгийн маргаануудыг илчлэх нь:
Чиний ард түмний дээрэмчдийг ойлгох нь*

Jeff Pippenger

2024-08-09

Өмнөх өгүүлэлд бид Миллерчүүдийн үеэс өнөө үе хүртэлх Адвентизмын түүхэнд тохиолдсон маргааны эш үзүүлэгийн зургаан шугамыг тодорхойлсон. Би Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх “чиний ард түмний дээрэмчид”-ийн тухай эхний ба сүүлчийн маргаан эш үзүүлэгийн хувьд адилхан мөн чанартай гэж үздэг. Миллерчүүд “дээрэмчид”-ийг Ром гэж ойлгож байсан бөгөөд протестантууд “дээрэмчид” нь Антиох Эпифан хэмээх Сирийн хаан гэж сургадаг байв.

Тэр цагуудад өмнөдийн хааны эсрэг олон хүн босно; мөн үзэгдлийг тогтоохын тулд чиний ард түмний дээрэмчид өөрсдийгөө өргөмжлөх боловч тэд унах болно. Даниел 11:14.

Аравдугаар ишлэлээс эхлэн арван тавдугаар ишлэл хүртэл Египет ба Сирийн хаанчлалуудын хоорондох дайн дүрслэгдсэн байдаг. Энэ хэсэгт Египетийг өмнөдийн хаан, Сирийн хааныг хойд зүгийн хаан хэмээн төлөөлүүлжээ. Аравдугаар ишлэлд түүхчдийн МЭӨ 219 онд болсон Сирийн дөрөвдүгээр дайны эхлэл хэмээн нэрлэдэг үйл явдлыг заасан бөгөөд, арван нэгдүгээр ба арван хоёрдугаар ишлэлүүд нь МЭӨ 217 онд болсон Рафиагийн тулалдаан болон түүний үр дагаврыг дүрсэлдэг. Дараа нь арван гуравдугаар ишлэлээс арван тавдугаар ишлэл хүртэл МЭӨ 200 онд болсон Паниумын тулалдааныг зааж байна. Аравдугаар ишлэлээс арван тавдугаар ишлэл хүртэл Сирийн хаан нь Селевкидийн эзэнт гүрний захирагч Антиох Магнус юм.

Аравдугаар ишлэл нь Антиох Магнус олон жилийн өмнө Селевкидийн хаант улсаас булаан авсан нутаг дэвсгэрийг эргүүлэн авахын тулд дайн эхлүүлж буй үеийн түүхийг илэрхийлдэг. Энэ ишлэлд тэрээр МЭӨ 219 онд алдсан нутаг дэвсгэрээ эргүүлэн авсан боловч түр хугацаанд довтолгоогоо зогсоож, цэргийн хүчээ дахин эмхлэн зохион байгуулахыг эрэлхийлжээ. Тэрээр алдсан нутаг дэвсгэрийг дахин хяналтдаа оруулж, Птолемейн угсааны захирч байсан өмнөд хаант улс болох Египетийн хил хүртэл хүрсэн байв. МЭӨ 219 оноос МЭӨ 217 оны хооронд өмнөдийн хаан ч, хойдийн хаан ч ойртон ирж буй Рафиагийн тулалдаанд зориулан төлөвлөгөө боловсруулж байв.

Рафиагийн тулалдаан МЭӨ 217 онд болсон бөгөөд зөгнөлийн хэсэгт гардаг өмнөдийн хаан болох Сирийн хойдийн хаан Антиох Магнусыг Птолемейн захирч байсан Египетийн өмнөдийн хаант улс дийлсэн юм. Дараа нь арван гуравдугаар ишлэлээс арван тавдугаар ишлэл хүртэл, арван долоон жилийн дараа буюу МЭӨ 200 онд, тэр үед Македоны Филиптэй холбоо байгуулсан байсан Антиох Магнус Египеттэй Паниумын тулалдаанд оролцов. Тэр үед Египетийн өмнөдийн хаант улсад тав, эсвэл зургаан настай хүүхэд хаан байсан бөгөөд

Антиох Магнус ба Филипп нар Египетийн хүүхэд хааныг далимдуулахыг эс эсэргүүцэж чадсангүй, улмаар Антиох Магнус Паниумын тулалдаанд ялсан юм. Паниумын тулалдааныг төлөөлөх эдгээр гурван ишлэлд арван дөрөвдүгээр ишлэл багтдаг бөгөөд тэнд зөгнөлийн өгүүлэмжид нэгэн шинэ хүч танилцуулагддаг.

Таны ард түмний дээрэмчид нь Египетийн өмнөдийн хаан, эсвэл Селевкидийн хойд зүгийн хаан, эсвэл Македоны захирагч Филиппээс өөр эрх мэдэл мөн. Миллеритүүд Ромыг таны ард түмний дээрэмчид мөн гэж хүлээн зөвшөөрсөн. “Дээрэмчид” хэмээн орчуулагдсан еврей язгуур үгсийн нэг нь эвдэгч гэсэн утгатай. Эш үзүүлэгт харь шашинт Ром нь хэсэг хэсгээр нь бут цохих эрх мэдэл хэмээн төлөөлөгддөг.

Үүний дараа би шөнийн үзэгдлүүдэд харвал, аймшигт бөгөөд сүрдмээр, туйлын хүчирхэг дөрөв дэх араатан харагдав; тэр нь асар том төмөр шүдтэй байлаа. Тэр нь залгиж, хэсэг хэсгээр нь хэмлэн буталж, үлдсэнийг нь хөлөөрөө гишгэлэн няцалж байв. Тэр нь түүнээс өмнөх бүх араатнуудаас өөр байсан бөгөөд арван эвэртэй байлаа. Даниел 7:7.

Уриа Смит дээрэмчдийн талаар тайлбарлахдаа, дээрэмчид нь эвдэн нэвтрэгчдийг төлөөлдөг гэж тэмдэглэсэн нэгэн түүхчийг иш татдаг.

“Одоо нэгэн шинэ хүч гарч ирж байна, — ‘чиний ардын дээрэмчид’; Ньютоны бишопын хэлснээр үгчилбэл, ‘чиний ардын эвдэгчид’ гэсэн утгатай. Тибр мөрний эрэг дээр, холын тэртээ, их санаархал болон харанхуй санаархлуудаар өөрийгөө тэжээж байсан нэгэн хаант улс бойжин өсөж байв. Эхэн үедээ өчүүхэн бөгөөд сул дорой байсан боловч, хүч чадал, тэнхээ хийгээд сүр жавхлангаараа гайхамшигт хурдтайгаар өсөн нэмэгдэж, энд тэнд болгоомжтойгоор гараа сунган өөрийн чадлыг сорьж, дайчин мутрынхаа тэнхээг шалгасаар, эцэст нь өөрийн хүчийг ухамсарлан, дэлхийн үндэстнүүдийн дунд толгойгоо зоригтой өндийлгөн, тэдний хэрэг явдлын жолоог дийлдэшгүй мутраар булаан авсан юм. Тэр цагаас хойш Ромын нэр түүхийн хуудсанд бичигдэн үлдэж, урт удаан эрин үеийн турш дэлхийн хэрэг явдлыг захирч, цаг хугацааны төгсгөл хүртэл ч үндэстнүүдийн дунд асар их нөлөө үзүүлэхээр заяагдсан билээ.”

“Ром дуугарсан; удалгүй Сири ба Македони хоёр өөрсдийн мөрөөдлийн дүр төрхөд өөрчлөлт ирж буйг олж мэдэв. Ромчууд Египетийн залуу хааны талд оролцож, түүнийг Антиох ба Филиппийн төлөвлөсөн сүйрлээс хамгаалахаар шийдсэн юм. Энэ нь МЭӨ 200 он байсан бөгөөд Сири ба Египетийн хэрэг явдалд Ромчууд анхлан чухал байдлаар хөндлөнгөөс оролцсон тохиолдлуудын нэг байв.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 257.

Эдгээр эшлэлд өгүүлсэн зөгнөл МЭӨ 219 оноос МЭӨ 200 он хүртэлх ойролцоогоор хорин жилийн дотор биелсэн боловч эш үзүүлэгчид өөрсдийн амьдарч байсан өдрүүдээс илүүтэйгээр эцсийн өдрүүдийн тухай өгүүлдэг.

“Эртний эш үзүүлэгч бүр өөрийн цаг үеийнхнээсээ илүүтэйгээр бидний төлөө айлдсан бөгөөд тэдний эш үзүүлэлг бидний хувьд хүчин төгөлдөр байна. ‘Эдүгээ энэ бүх юмс тэдэнд сургамж болгон тохиолдсон бөгөөд ертөнцийн төгсгөл ирсэн бидэнд сануулга

болгон бичигджээ.’ 1 Коринт 10:11. ‘Тэд өөрсдөдөө бус, харин та нарт үйлчилж байсныг, тэнгэрээс илгээгдсэн Ариун Сүнсээр та нарт сайн мэдээг тунхаглагчдаар эдүгээ та нарт мэдүүлэгдсэн тэр зүйлсийн талаар, тэнгэрэлчүүд хүртэл шагайж харахыг хүсдэг юм.’ 1 Петр 1:12....”

“Библи энэ эцсийн үед амьдарч буй үеийнхэнд зориулан өөрийн эрдэнэсүүдийг хуримтлуулж, нэгтгэн хадгалсан билээ. Хуучин Гэрээний түүхэн дэх бүх агуу үйл явдлууд болон сүр жавхлант, хүндэт үйл хэрэгс өнгөрсөнд болсон төдийгүй, эдгээр эцсийн өдрүүдэд сүмд дахин давтагдаж ирсэн бөгөөд одоо ч давтагдсаар байна.”
Selected Messages, book 3, 338, 339.

Хэдийгээр Даниел бидний авч үзэж буй хорин жилийн хугацаанд амьдарч байгаагүй боловч, Эгч Уайтын бичвэрүүдээр дамжин өгөгдсөн онгод бидэнд Даниел 11-д тэмдэглэгдсэн түүхийн ихэнх нь Даниел 11-ийн эцсийн биелэлд дахин давтагдах ёстойг мэдүүлдэг.

“Бидэнд алдах цаг огт үгүй. Хэцүү бэрх цаг үе бидний өмнө байна. Дэлхий ертөнц дайны сүнсээр хөдөлгөөнд орж байна. Удахгүй эш үзүүлэгчүүдэд өгүүлэгдсэн гай зовлонгийн үйл явдлууд биелэн тохиолдох болно. Даниелын арван нэгдүгээр бүлэг дэх эш үзүүлэгч бараг бүрэн биелэлдээ хүрээд байна. Энэ эш үзүүлэгийн биеллээр хэрэгжсэн түүхийн ихэнх нь дахин давтагдах болно.” Manuscript Releases, number 13, 394.

Даниел арван нэгдүгээр бүлгийн аравдугаар зүйлээс арван тавдугаар зүйл хүртэлх эшлэлүүд нь удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулинд хүргэх эцсийн өдрүүдийн түүхийг дүрслэн үзүүлдэг. Учир нь арван зургадугаар зүйлд Ром анх удаа “алдарт нутаг”-ийг эзлэн авсан үеийг тодорхойлон заадаг.

Харин түүний эсрэг ирэгч нь өөрийн хүслийн дагуу үйлдэх бөгөөд түүний өмнө хэн ч тогтон зогсож чадахгүй; тэрээр сүр жавхлант нутагт зогсох бөгөөд тэр нутаг түүний гараар сүйрэх болно. Даниел 11:16.

Даниел бичвэрүүддээ “алдарт газар” гэсэн хэллэгийг хоёр удаа хэрэглэдэг. Эхнийх нь арван зургаадугаар эшлэлд бөгөөд, тэр үед бодит харь шашинт Ром Иудагийн бодит алдарт газрыг байлдан дагуулсан юм.

“Египет умардын хаан Антиохын өмнө тогтож чадаагүй боловч, Антиох өөрийн эсрэг одоо ирсэн Ромчуудын өмнө тогтож чадсангүй. Өсөж буй энэ хүчийг эсэргүүцэн тогтох чадвартай хаант улс цаашид нэгээхэн ч үлдсэнгүй. МЭӨ 65 онд Помпей Антиох Азиатикусыг эзэмшлээс нь салгаж, Сирийг Ромын муж болгон бууруулснаар Сири байлдан дагуулагдаж, Ромын эзэнт гүрэнд нэгтгэгдэв.”

“Мөн тэрхүү адил хүч Ариун газарт зогсож, түүнийг залгихаар байв. Ром МЭӨ 162 онд Бурханы ард түмэн болох иудейчүүдтэй холбоо байгуулснаар холбогдсон бөгөөд тэр цагаас эхлэн эш үзүүлэгийн цаг тоололд онцгой байр суурь эзэлдэг. Гэвч Иудейн дээрх захиргааг бодит байлдан дагуулалтаар МЭӨ 63 он хүртэл олж аваагүй; харин дараах байдлаар олж авсан юм.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259.

Даниел “алдарт нутаг” хэмээх хэллэгийг хэрэглэсэн өөр нэг ишлэл нь дөчин нэгдүгээр зүйлд байдаг.

Тэр мөн алдар суут нутагт орж ирэх бөгөөд олон улс орон сүйрэн унах болно. Харин эдгээр нь, өөрөөр хэлбэл Едом, Моаб, мөн Аммоны хөвгүүдийн тэргүүн хэсэг нь түүний гараас мултрах болно. Даниел 11:41.

Мэдээж хэрэг, дөчин нэгдүгээр ишлэл нь дөчдүгээр ишлэлийн дараа үргэлжилдэг бөгөөд дөчдүгээр ишлэл нь “мөн төгсгөлийн цагт” гэсэн үгээр эхэлдэг. “Агуу тэмцэл” номд Систер Уайт 1798 оныг “төгсгөлийн цаг” хэмээн тодорхойлдог; тиймээс дөчин нэгдүгээр ишлэл нь 1798 онд эхэлсэн төгсгөлийн цагийн дараах түүхийг зааж байна.

“Харин төгсгөлийн үед,” хэмээн эш үзүүлэгч өгүүлдэг, “Олон хүн ийш тийш явж, мэдлэг үлэмж нэмэгдэх болно.” Даниел 12:4.... 1798 оноос хойш Даниелын номын лац тайлагдаж, эш үзүүлэгчүүдийн талаарх мэдлэг нэмэгдэн, олон хүн ойртон ирсэн шүүлтийн сүр жавхлант мэдээг тунхагласан.” The Great Controversy, 356.

Дөчин нэгдүгээр эшлэлийн алдар суугт газар нутаг нь эртний үеийн бодит Иуда биш, харин сүнслэг утга дахь орчин үеийн Иуда юм. Америкийн Нэгдсэн Улс бол сүнслэг утга дахь орчин үеийн Иуда бөгөөд дөчин нэгдүгээр эшлэл нь Америкийн Нэгдсэн Улсад тун удахгүй гарах Ням гаргийн хуулийг зааж байна.

Гэвч түрүүнд байсан нь сүнслэг нь бус, харин төрөлхийн нь байв; харин дараа нь сүнслэг нь ирдэг. 1 Коринт 15:46.

Тэр Ням гаргийн хууль нь арван зургаа дахь эшлэлээр дүрслэгдсэн байдаг. Учир нь Даниел арван нэгдүгээр бүлгийн биелэлтэд «тохиолдсон түүхийн ихэнх нь» дахин давтагдах учиртай. Эцсийн өдрүүдэд аравдугаар эшлэлээс арван тавдугаар эшлэл хүртэлх нь Ням гаргийн хуулиас өмнөх болон түүнд хүргэн авчрах түүхийг илэрхийлдэг.

Тэрхүү таван эшлэл дэх хойд зүгийн хаан, мөн Селевкидийн хаан Антиох Магнус болон Птолемейн хаант улсын Египетийн хаадын биелэл болсон өмнөд зүгийн хаан нь удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулинд хүргэх түүхийн төвд орших хүчнүүдийн хэв шинж болдог. Эдгээр эшлэлүүд нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгатын хөдөлгөөний түүхийг тодорхойлдог. Учир нь аравдугаар эшлэл 1989 онд Зөвлөлт Холбоот Улс нуран унасныг, харин арван зургадугаар эшлэл удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулийг заадаг.

Христ эдгээр эшлэлүүдийг онцлон тэмдэглэхдээ аравдугаар эшлэлийг дөчдүгээр эшлэлтэй, мөн арван зургадугаар эшлэлийг дөчин нэгдүгээр эшлэлтэй уялдуулан харуулдаг. Дөчин нэгдүгээр эшлэлийн сүнслэг алдарт газрын бэлгэдэл болдог бодит алдарт газрын тухай шууд ишлэл нь эдгээр зургаан эшлэлийн төгсгөл бөгөөд аравдугаар эшлэл нь тэдгээрийн эхлэл юм.

Христос арван зургаадугаар ишлэл дөчин нэгдүгээр ишлэлтэй шууд холбоотой байхаар баттай тогтоосны адил, мөн аравдугаар ишлэл дөчдүгээр ишлэлтэй шууд холбоотой юм. Аравдугаар ишлэл дэх “хальж, нэвт өнгөрөх” гэсэн хэллэг нь дөчдүгээр ишлэлд “хальж,

даван өнгөрөх” гэж орчуулагдсан яг адилхан еврей хэллэг мөн. Энэ хэллэг Бичээсүүдэд өөр ганцхан газарт л тохиолддог боловч, тэнд аравдугаар болон дөчдүгээр ишлэлүүдээс арай өөрөөр орчуулагдсан байдаг. Гэсэн ч энэ нь мөнөөх л адил еврей хэллэг юм.

Тэр Иудагаар нэвтэрч, хальж урсан давж, хүзүү хүртэл хүрэх болно; түүний далавчных нь дэлгэлт, өө Иммануел, чиний газрын өргөнийг бүхэлд нь дүүргэх болно. Исаиа 8:8.

Исаиад гардаг “хальж, даван өнгөрөх” нь аравдугаар эшлэлийн “хальж, нэвт өнгөрөх” болон дөчдүгээр эшлэлийн “хальж, өнгөрөн давах”-тай адил юм. Үүгээр ч зогсохгүй, эдгээр гурван эшлэл тус бүр нь умардын хаан өмнөдийн хаанд довтолж буйг дүрсэлж байна. Исаиад умардын Ассирийн хаан Сеннахериб нь Израилийн өмнөд хаант улс болох Иудад довтолж байв. Аравдугаар эшлэлд Селевкидийн эзэнт гүрний умардын хаан Антиох Магнус нь Египетийн өмнөд хаант улсад довтолж байв. Дөчдүгээр эшлэлд, дөчдүгээр эшлэлийн эхэнд үхлийн шарх авсан умардын хаан болох папын эрх мэдэл нь өмнөдийн атейст хүч болох Зөвлөлт Холбоот Улсад довтолж байв. Эшлэл бүр нь умард ба өмнөдийн хаадын хоорондын мөргөлдөөний ижил эш үзүүлэлийн бүтцийг илэрхийлдэг бөгөөд эшлэл бүрд умардын хаан “хальж, даван өнгөрдөг.”

Исаиагийн гэрчлэл болон аравдугаар эшлэл хоёулаа, хойд зүгийн хаан довтлох үедээ өмнөд хаанчлалын нийслэлд нэвтрэн орохоосоо өмнө зогсдгийг тодорхой харуулдаг. Сеннахериб дайнаа Иерусалимын хэрэм хүртэл авчирсан бөгөөд түүнээс цааш явсангүй. МЭӨ 219 онд Антиох Магнус Египетийн хилд хүрч ирээд тэнд зогссон. Дараа нь тэр хоёр жилийн дараа, МЭӨ 217 онд болсон Рафиягийн тулалдаанд ялагдсан. Сеннахериб Иерусалимын хэрэм хүртэл ирээд, Бурхан хөндлөнгөөс оролцсоноор тэр тулалдаанд ялагдсан.

Тиймээс ЭЗЭН Ассирийн хааны тухай ийнхүү айлдаж байна: Тэр энэ хотод орохгүй, тэнд нэг ч сум харвахгүй, бамбай барин түүний өмнө ирэхгүй, мөн түүний эсрэг далан босгохгүй. Тэр ирсэн замаараа буцан одно, энэ хотод орохгүй гэж ЭЗЭН айлдаж байна. Учир нь Би Өөрийн төлөө, мөн Өөрийн зарц Давидын төлөө энэ хотыг хамгаалж, аврах болно. Тэр шөнө ЭЗЭНий тэнгэрэлч гарч, Ассиричуудын хуаранд нэг зуун наян таван мянган хүнийг цохив. Өглөө эрт хүмүүс босоход, болгоогтун, тэд бүгд үхдэл цогцос болсон байв. Ийнхүү Ассирийн хаан Сеннахериб явж одон, буцаж, Ниневед оршин суув. Тэгээд тэр өөрийн бурхан Нисрохын сүмд мөргөж байх үед түүний хөвгүүд Адраммелех, Шарезер нар түүнийг илдээр цохин алав; тэд Армений нутаг уруу зугтан одов. Түүний оронд хүү Есархаддон нь хаан болов. Хаадын дэд 19:32–37.

1989 онд умардын хаан Зөвлөлт Холбоот Улсыг хаман авч одсон боловч Зөвлөлт Холбоот Улсын нийслэлийг дийлээгүй юм. Орос улс үлдэн тогтсон. Арван нэгдүгээр болон арван хоёрдугаар эшлэлүүдэд хэв шинжлэгдсэн дараагийн тулалдаан нь Рафиягийн тулалдаан байсан бөгөөд энэ нь мөн Сеннахерибийн цэргийн сүйрэл, улмаар түүний дараах үхлээр хэв шинжлэгдсэн бөгөөд энэ нь өмнөдийн хааны ялалтыг тодорхойлдог; Сеннахерибийн гэрчлэлд тэр нь Иуда байсан бол, Антиох Магнусын гэрчлэлд Рафия байсан юм.

Аравдугаар ишлэл нь дөчдүгээр ишлэлтэй шууд холбоо тогтоодог бөгөөд арван зургаадугаар ишлэл нь дөчин нэгдүгээр ишлэлтэй шууд холбоо тогтоодог. Аравдугаар

ишлэлээс арван зургаадугаар ишлэл хүртэлх хэсэг нь 1989 оноос Ням гаргийн хууль хүртэлх түүхийг төлөөлдөг. Энэ ишлэл нь дөчдүгээр ишлэл доторх нэгэн нууцлаг түүхийг төлөөлдөг бөгөөд уг түүх 1989 онд Зөвлөлт Холбоот Улс задран унаснаар эхэлж, Ням гаргийн хууль хүртэл үргэлжилдэг. Аравдугаар ишлэл нь мөн Левит 26 дахь бүлгийн “долоон үе”-ийг энэхүү нууцлаг түүхтэй шууд холбодог, гэвч тэр үнэний шугам нь бидний энд тайлбарлан дэвшүүлж буй зүйлийн хүрээнээс гадуур юм.

Миллерит хөдөлгөөний түүхэнд Адвентизм дотор Ромыг зөв тодорхойлохтой холбоотой зургаан үндсэн маргааны эхнийх нь гарч ирсэн бөгөөд тэр нь арван дөрөвдүгээр эшлэлийн дээрэмчид хэнийг төлөөлдөг тухай байв. Протестантууд тэднийг Антиох Епифан гэж үзэж байсан бол Миллеритүүд тэднийг Ром гэж тодорхойлсон юм. Адвентизмын дотор Ромыг зөв тодорхойлохтой холбоотой сүүлчийн маргаанд мөн адил арван дөрөвдүгээр эшлэлийн дээрэмчдийн тухай асуудал хөндөгдөж байна. Миллеритүүдээр төлөөлөгдөх нэг бүлэг нь Зөгнөлийн Сүнсээр баталгаажсан Миллеритүүдийн суурь ойлголтыг хамгаалан баримталж байна.

“1843 оны хүснэгт Эзэний мутрын удирдлагаар бүтээгдсэнийг, мөн түүнийг өөрчилж болохгүйг би харсан; тоонууд нь Түүний хүссэн ёсоор байсан; Түүний мутар зарим тоон дээр байж, нэгэн алдааг халхлан нуусан тул Түүний мутар зайлуулагдах хүртэл хэн ч түүнийг харж чадаагүй юм.” Early Writings, 74.

Тэрхүү ариун хүснэгт нь МЭӨ 164 он гэсэн тэмдэглэгээгээр тэр маргаант асуудлыг тодорхойлж байна.

“164 Антиох Эпифан нас барсан нь; тэрээр, мэдээж, ноёдын Ноёны эсрэг босоогүй, учир нь ноёдын Ноён төрөхөөс 164 жилийн өмнө аль хэдийн нас барсан байсан.”

Тэрхүү маргааныг ариун зурагт заасан нь, Бурханы Үгийн эш үзүүллэгийн нэгэн ишлэл дээр үндэслээгүй атлаа ариун зурагт дүрслэгдсэн цорын ганц үнэн мөн. Ийнхүү энэ нь Библийн түүхийн бус, харин Адвентийн түүхийн нэгэн замын тэмдгийг тодорхойлдог бөгөөд “үүнийг өөрчилж болохгүй”; учир нь тэрхүү маргаан нь эш үзүүллэгийн үзэгдэл хэрхэн тогтоогдсоныг илтгэдэг. Тэрхүү суурь үнэнийг няцаана гэдэг нь ариун зургийг Зөгнөлийн Сүнс батламжилсан эрх мэдлийг мөн нэгэн зэрэг няцаах явдал мөн.

“Сатаны эцсийн хамгийн сүүлчийн мэхлэлт нь Бурханы Сүнсний гэрчлэлийг хүчингүй болгоход оршино. ‘Үзэгдэл үгүй газарт ард түмэн мөхдөг’ (Сургаалт үгс 29:18). Сатан жинхэнэ гэрчлэлд Бурханы үлдэгдэл ард түмний итгэлийг ганхуулахын тулд янз бүрийн аргаар, янз бүрийн хэрэгслээр, маш овжин ажиллах болно. Тэр төөрөгдүүлэхийн тулд хуурамч үзэгдлүүдийг оруулж ирнэ, мөн худлыг үнэнтэй хольж хутгах бөгөөд ингэснээр хүмүүс үзэгдэл хэмээх нэртэй бүхнийг нэгэн төрлийн туйлшрал гэж үзэх хүртэл зэвүүцэх болно; харин шударга зүрхтэй хүмүүс хуурамч ба жинхэнийг харьцуулснаар тэдгээрийг ялган таних боломжтой болно.” Selected Messages, book 2, 78.

“Чиний ард түмний дээрэмчдийн” сүүлчийн маргаан нь анхны маргаантайгаа адил бөгөөд, үзэгдлийг тогтоодог бэлгэдлийг ойлгохгүйгээр “ард түмэн мөхнө.” Тэд “Бурханы Сүнсний гэрчлэлийг хүчингүй болгодог” учраас “мөхдөг.”

Нөгөө нэг анги нь арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх дээрэмчдийг Америкийн Нэгдсэн Улс төлөөлж байна гэж үздэг. Тэр анги нь аравдугаараас арван тавдугаар эшлэлүүдэд Антиох Магнус Америкийн Нэгдсэн Улсыг төлөөлдөг гэдгийг харах чадваргүй эсвэл харахыг хүсдэггүй. Миллерит түүхийн протестантууд дээрэмчдийг Антиох гэж үзэж байсанчлан, харахыг хүсдэггүй тэр анги нь дээрэмчдийг Антиохоор хэв шинжлэгдсэн эрх мэдэлтэй (Америкийн Нэгдсэн Улстай) адилтган тодорхойлдог.

Иерусалим хэмээх нийслэлд хүртэл тулж очсон боловч бүтэлгүйтсэн Иудагийн эсрэг Сеннахерибын довтолгоог түүний жанжин Рабшак удирдсан юм.

Иймээс одоо, гуйя, Ассирийн хаан болох миний эзэнд барьцаа өг; тэгвэл чи өөрийн талаас тэдэн дээр мордох хүмүүсийг гаргаж чадвал, би чамд хоёр мянган морь өгье. Тэгээд чи миний эзний зарц нарын дундах хамгийн бага түшмэдийн нэгэн ноёны ч нүүрийг хэрхэн буцааж чадах билээ? Мөн чи тэрэгнүүд болон морьт цэрэгт найдан Египетэд хэрхэн итгэх билээ? Би энэ газрыг сүйтгэхээр ЭЗЭНгүйгээр эдүгээ энд ирсэн гэж үү? ЭЗЭН надад “Энэ газрын эсрэг өгсөн гарч, түүнийг сүйтгэ” гэж айлдсан юм. Тэгэхэд Хилкиагийн хүү Елиаким, мөн Шебна, Иоах нар Рабшакт — “Гуйя, өөрийн зарц нарт арам хэлээр ярьж өгөөч, учир нь бид түүнийг ойлгоно. Ханан дээр байгаа ард олны чихэнд иудей хэлээр бидэнтэй бүү ярь” гэв. Харин Рабшак тэдэнд — “Миний эзэн намайг эдгээр үгийг зөвхөн чиний эзэнд болон чамд хэлүүлэхээр илгээсэн гэж үү? Та нартай хамт өөрсдийн баасаа идэж, өөрсдийн шээсээ уух тэр ханан дээр суугч хүмүүст ч бас хэлүүлэхээр илгээгээгүй гэж үү?” гэв. Тэгээд Рабшак иудей хэлээр чанга дуугаар зогсон хашхирч, ийн өгүүлэв: “Агуу хааны, Ассирийн хааны үгийг сонсогтун.” Хаадын дэд 18:23–28.

Рабшаке өөрийн үгийг бус, харин Ассирийн хаан Сеннахерибын үгийг дамжуулж байсан. Даниел арван нэгдүгээр бүлгийн дөчдүгээр зүйлд хойд зүгийн хаан гэдэг нь төгсгөлийн цагт, 1798 онд, өмнөдийн хаан болох шашингүй Францын гараар үхлийн шарх авсан папын эрх мэдлийг заана. Тэр зүйлд хойд зүгийн хаан эцэст нь хариу цохилт өгч, 1989 онд өмнөдийн хаант улсыг (ЗХУ) халин даван эзэлдэг. Хойд зүгийн хаан тэр үйлсийг гүйцэлдүүлэхдээ “тэрэгнүүдтэй, морьт цэргүүдтэй, олон усан онгоцтой” ирсэн. “Тэрэгнүүд ба морьт цэргүүд” нь цэргийн хүчийг, “усан онгоцууд” нь эдийн засгийн хүчийг төлөөлнө. Эдгээр бэлгэдэл нь 1989 оны ялалтад папын Ромын төлөө орлон үйлдэгч арми нь Америкийн Нэгдсэн Улс байсан гэдгийг, Рабшакегаар төлөөлүүлэн үзүүлсэнчлэн, тодорхойлдог. Аравнаас арван тавдугаар зүйлд гардаг Антиох Магнус нь Америкийн Нэгдсэн Улсыг төлөөлдөг бөгөөд Уильям Миллерийн зөв тодорхойлсноор арван дөрөвдүгээр зүйл дэх “мөн” гэсэн үг нь эш үзүүллэгийн өгүүлэмжид шинэ хүч орж ирж байгааг тогтоодог тул “дээрэмчид” нь өмнөдийн Птолемейн хаадын аль нэгийг ч, эсвэл хойд зүгийн хаан Антиохыг ч, эсвэл Македонийн Филиппийг ч бус, тэдгээрээс ялгаатай өөр нэгэн хүчийг төлөөлөх ёстой.

“Энэ эшлэл дэх өмнөдийн хаан нь ямар ч эргэлзээгүйгээр Египетийн хааныг хэлж байна; харин чиний ард түмний дээрэмчид гэж юуныг хэлж буй нь зарим хүнд одоо хүртэл эргэлзээтэй хэвээр байж болох юм. Энэ нь Антиох, эсвэл Сирийн ямар нэгэн хааныг

хэлж болохгүй нь илэрхий; учир нь тэнгэрэлч үүнээс өмнөх хэд хэдэн эшлэлд тэр үндэстний тухай ярьсаар ирээд, одоо ‘мөн чиний ард түмний дээрэмчид,’ гэх мэтээр хэлж байгаа нь өөр ямар нэгэн үндэстнийг илтгэн харуулж байна. Би Антиох иудейчүүдийг үнэхээр дээрэмдсэн байж магадгүй гэдгийг хүлээн зөвшөөрнө; гэвч Антиох ийм төрлийн ямар нэгэн үйлдэл үйлдэгчээр үзэгдэлд хаана ч өгүүлэгдээгүй тул энэ нь хэрхэн ‘үзэгдлийг бататгах’ билээ; учир нь тэр үзэгдэлд Грекийн хаант улс гэж нэрлэгддэг зүйлд харьяалагдаж байсан. Дахин хэлэхэд, ‘үзэгдлийг бататгах’ гэдэг нь түүнийг баттай болгох, гүйцээх, эсвэл биелүүлэх гэсэн утгатай байх ёстой.” William Miller, Miller’s Works, Lecture 6, 89.

“Антиох” нь Сирийн Селевкидийн эзэнт гүрний олон хаадын сонгон хэрэглэдэг нэр байв. Тэрхүү эзэнт гүрний үндэслэгч нь Селевкид Никатор байсан бөгөөд Селевкидийн хаадын бүхэл жагсаалтад нийтдээ хорин зургаагаас гучин хаад багтаж байв. Тэдгээр хаадын олны нь “Антиох” хэмээх нэрийг сонгосон нь, олон пап сонгогдохдоо ширээний нэр авдгийн адил байлаа. Пап нар бүгд “антихрист” бөгөөд энэ нь “Христийн эсрэг” гэсэн утгатай. “Анти” гэдэг үг нь “эсрэг” гэсэн утгатай. Антихристүүд болохын хувьд тэд өөрсдийн сүнслэг өвөг эцэг болох Сатаны нэрийг авсан билээ. Сатан болон пап нарыг хоёуланг нь эш үзүүлэгт антихрист хэмээн тодорхойлсон байдаг.

“Тэнгэрт эхлүүлсэн тэрслүү явдлаа хэрэгжүүлэн гүйцэлдүүлэх гэсэн антихристийн шийдвэр дуулгаваргүй байдлын хүүхдүүдийн дотор цаашид ч үйлчилсээр байх болно.” Testimonies, volume 9, 230.

Пап бол Сатаны төлөөлөгч мөн, иймээс тэд хоёулаа Христийн эсрэг байдаг бөгөөд тиймийн тул “антихрист” юм. Тэд папын албан тушаалыг хүлээн авахдаа нэр сонгодог бөгөөд Сатаны дэлхий дээрх төлөөлөгч болдог.

“Дэлхийн ашиг хонжоо ба нэр төрийг бататган олж авахын тулд сүм хийд газар дэлхийн агуу их хүмүүсийн таалал ба дэмжлэгийг эрэхэд хөтлөгдсөн бөгөөд ийнхүү Христийг няцаасныхаа дараа Сатаны төлөөлөгч болох Ромын бишопт үнэнчээр захирагдахад хүргэгдсэн юм.” Их Тэмцэл, 50.

Тэднийг үйлсээр нь та нар танина, мөн папууд Сатантай адил үйл хэргийг үргэлжлүүлдэг.

“Ромын папаар дамжин, харанхуйн ноёныг хөөн зайлуулахаас өмнө тэнгэрийн ордонд явуулж байсан тэрхүү ажил дэлхий дээр мөн адил үргэлжилсээр ирсэн юм. Сатан тэнгэрт Бурханы хуулийг засварлахыг оролдож, өөрийн гэсэн нэмэлт өөрчлөлтийг оруулахыг эрмэлзсэн. Тэр өөрийн дүгнэлтийг Бүтээгчийнхээ дүгнэлтээс дээгүүр өргөмжилж, өөрийн хүслийг Еховагийн хүслээс дээгүүр тавьсан бөгөөд ийнхүү бодит хэрэг дээрээ Бурханыг эндүүрч болдог гэж тунхагласан юм. Пап ч мөн адил тэр замаар явж, өөртөө эндүүршгүй чанарыг нэхэмжлэн, Бурханы хуулийг өөрийн үзэл санаанд нийцүүлэхийг хичээж, тэнгэр газар хоёрын Эзэний дүрэм журам болон тушаалуудаас өөрийн харж байна гэж боддог алдаануудыг засаж чадна хэмээн өөрийгөө үздэг. Тэр бодит хэрэг дээрээ дэлхийд ийн хэлж байна: Би та нарт Еховагийн хуулиудаас илүү сайн хуулиудыг өгнө. Энэ нь тэнгэрийн Бурханд ямар их доромжлол вэ!” Signs of the Times, November 19, 1894.

Селевк Никатор Селевкидийн эзэнт гүрнийг байгуулсан боловч дараах олон хаад Селевкийн нэрийг бус, харин түүний эцгийг хүндэтгэн “Антиох” хэмээх нэрийг сонгожээ. Селевкийн эцэг Антиох нь Македоны Филипп II хааны, өөрөөр хэлбэл Агуу Александрийн эцгийн, албанд зүтгэж байсан язгууртан бөгөөд жанжин байв. Энэхүү язгууртны зэрэг, цэргийн гарал нь Селевк өөрөө нэр нөлөөтэй үүрэгтэйгээр тодрон гарч ирэх, улмаар Агуу Александр нас барсны дараа эрх мэдэлд хүрэх суурийг тавихад тус болжээ.

Александрын хаант улсын дөрвөн хэсгийн гурвыг өөрийн эрхшээлд оруулснаар Селевкийн хаант улс байгуулагдсан. Түүнчлэн хойд зүгийн хаан болохын тулд, эрх мэдлийг гартаа авч тогтоохын тулд Ром газарзүйн гурван хүчийг эзлэн дагуулдаг. Селевк зүүн, баруун, хойд зүгийг баттай эзэмшсэний дараа түүхэн өгүүлэмжид хойд зүгийн хаан болсон бөгөөд түүний нийслэл нь Вавилон хот байв. Дараагийн олон хаад улс төрийн өвөг дээдсээ хүндэтгэхийн тулд хойд зүгийн сэнтийд суухдаа “Антиох” хэмээх нэрийг сонгодог байлаа. Хэрэв харахаар сонговол энэ зэрэгцэл амархан харагдана. Хэрэв үгүй бол үгүй.

“Антиох” (Грекээр Ἀντίοχος) хэмээх нэр нь Грекийн “anti” (“эсрэг” буюу “сөрөг”) болон “ocheo” (“бат барих” буюу “хадгалан баримтлах”) гэсэн язгуур хэсгүүдээс гаралтай. Умардын хаад эцэгтэйгээ улс төрийн өв залгамж холбоогоо хадгалахын тулд энэ нэрийг сонгодог байсан бөгөөд үүнтэй адил антихристүүд (папууд) ноёрхож эхлэхдээ нэрээ сонгодог. Папууд эцэг болох диаволынхаа төлөөлөгчид байдагтай адил Сирийн эзэнт гүрний Антиохууд мөн өөрсдийн эцгийн төлөөлөгчдийн хэв шинжийг илэрхийлдэг. Энэ хэрэглээнд Антиох нь эцгийнхээ өмнөөс үйлчлэгч төлөөлөгчийг илэрхийлнэ. 1989 онд папын эрх мэдлийн төлөөлөн үйлчлэгч нь Америкийн Нэгдсэн Улс байсан бөгөөд хуучин Зөвлөлт Холбоот Улсыг унагаах үйл хэрэгт антихрист болох Пап Иоанн Павел II болон Рональд Рейганы хоорондын холбоог иргэний гэрчлэл батлан дэмждэг.

Араваас арван зургаадугаар зүйлүүдэд эхний болон сүүлчийн зүйл нь дөч болон дөчин нэгдүгээр зүйлүүдтэй шууд холбогдох ишлэлүүдийг агуулдаг. Аравдугаар зүйл нь дөчдүгээр зүйлийг шууд төлөөлдөг. Арван зургаадугаар зүйл нь дөчин нэгдүгээр зүйлийг шууд төлөөлдөг. Эдгээр зүйлүүд нь эш үзүүлэгч Даниелын зөгнөлийн эцсийн өдрүүдтэй холбоотой хэсгийг төлөөлдөг.

“Лацтай байсан ном нь Илчлэлтийн ном бус, харин сүүлчийн өдрүүдтэй холбоотой Даниелын эш үзүүлгийн тэр хэсэг байсан юм. Сударт: ‘Харин чи, Даниел аа, эдгээр үгсийг хааж, эцсийн цаг хүртэл номыг лацдан битүүмжил; олон хүн ийш тийш гүйнэ, мэдлэг арвижих болно’ (Даниел 12:4) гэж айлдсан байдаг. Ном нээгдэх үед, ‘Цаг хугацаа цаашид үгүй болно’ гэсэн тунхаглал хийгдсэн билээ. (Илчлэлт 10:6-г үз.) Даниелын ном эдүгээ лацгүй болсон бөгөөд Христээс Иоханд өгсөн илчлэл дэлхийн бүх оршин суугчдад хүрэх ёстой. Мэдлэгийн өсөлтөөр дамжин нэгэн ард түмэн эцсийн өдрүүдэд бат зогсохоор бэлтгэгдэх ёстой....”

“Эхний тэнгэрэлчийн мэдээнд хүмүүс дэлхий болон түүнд буй бүхнийг бүтээсэн бидний Бүтээгч Бурханд мөргөн шүтэхэд дуудагдаж байна. Тэд Папын засаглалын нэгэн байгууллагад хүндэтгэл өргөж, Иеховагийн хуулийг хүчин төгөлдөр бус болгосон; гэвч энэ сэдвийн талаар мэдлэг өсөн нэмэгдэх болно.” Selected Messages, book 2, 105, 106.

1989 онд, төгсгөлийн үед, Даниел номын арван нэгдүгээр бүлгийн сүүлийн зургаан эшлэл нь “сүүлчийн өдрүүдтэй холбоотой Даниелын эш үзүүлэлтийн хэсэг”-ийг төлөөлдөг. Тэр хэсэг тухайн үед лац нь тайлагдах үед танигдсан бөгөөд тэрхүү лац тайлагдал нь “Папын засаглалыг тогтоон, Еховагийн хуулийг хүчингүй болгох” талаарх мэдлэгийн өсөлтийг авчирсан юм. Альфа ба Омега эцсийг эхлэлээр нь үргэлж дүрслэн харуулдаг бөгөөд 1989 онд эхэлсэн сорилтын үйл явц нь мөргөгчдийн хоёр ангийг бий болгохоор зориулагдсан байв.

Тэгээд тэрээр, «Яв, Даниел аа; учир нь эдгээр үгс төгсгөлийн цаг хүртэл хаалттай бөгөөд лацдан битүүмжлэгдсэн юм. Олон хүн ариусгагдаж, цайрагдаж, шалгагдах болно; харин хорон муу хүмүүс хорон муугаа үйлдэх болно; хорон муу хүмүүсийн хэн нь ч ойлгохгүй; харин мэргэн ухаантнууд ойлгоно» гэж хэлэв. Даниел 12:9, 10.

Бид одоо тэрхүү шалгалтын үйл явцын эцсийн үед байна. Учир нь Адвентизмийн эхэн үед дээрэмчдийн тухай гарсан маргаан одоо дахин давтагдаж байна. Дээрэмчдийг Америкийн Нэгдсэн Улс хэмээн тодорхойлох нь Антиохыг дээрэмчид мөн гэж тодорхойлохтой адил юм. Энэ нь Миллерчүүд ба Протестантуудын яг тэрхүү ижил маргаан мөн.

1989 онд эхэлсэн шалгалтын үйл явцын төгсгөлд, мөн тэрхүү шалгалтын үйл явцын эхэнд байсанчлан, Иуда овгийн Арслан “эцсийн өдрүүдтэй холбоотой Даниелын эш үзүүлэлтийн тэр хэсгийг” тамгаас нь гарган нээнэ. 1989 онд энэ нь Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн сүүлийн зургаан эшлэл байсан бол, төгсгөлд нь энэ нь дөчдүгээр эшлэлийн нуугдмал түүх бөгөөд арваас арван зургаадугаар эшлэлүүдээр хэв шинжлэгдсэн байдаг.

Бид Адвентизмын түүхэн дэх маргааны зургаан шугамыг дараах өгүүллүүдэд үргэлжлүүлэн авч үзэх болно. Тэдгээр зургаан маргааны эхнийх нь зургаан маргааны сүүлчийнхийг дүрслэн харуулдаг. Бид зөвт байдлын дайсны Бурханы ард түмнийг Ромын бэлгэдлээр тогтоогдсон “үзэгдэл”-ийг зөвөөр ялган хуваахаас сэргийлэх гэсэн оролдлогод хамаарах элементүүдийг тайлбарлан дэлгэхдээ эхний болон сүүлчийн маргаануудыг ашиглан бусад дөрвөн маргааныг давхарлан харуулах болно.

“Хэрэв бид мөнхөд түргэнхэн шилжин одож буй мөчүүдийн ач холбогдлыг ойлгож, Бурханы агуу өдөрт зогсохоор өөрсдийгөө бэлтгэхгүй бол, бид итгэлгүй няравууд байх болно. Харуул хүн шөнийн цагийг мэдэх учиртай. Одоо бүх зүйл энэ цаг үеийн үнэнийг итгэдэг хүн бүрийн ухааран ойлгох ёстой тийм нэгэн сүр жавхлант ноцтой байдалаар бүрхэгдсэн байна. Тэд Бурханы өдрийг харгалзан үйлдэх ёстой. Бурханы шүүлтүүд ертөнц дээр буух гэж байна, тиймээс бид тэр агуу өдөрт бэлтгэж байх хэрэгтэй.”

“Бидний цаг хугацаа үнэтэй. Ирээдүйн мөнх амьдралд бэлтгэх сорилтын хугацааны үлдсэн өдрүүд маань цөөн, нэн цөөн билээ. Бидэнд эмх замбараагүй үйлдлүүдэд үрэх цаг үгүй. Бурханы үгийн гадаргууг шүргэн өнгөрөхөөс бид эмээх учиртай.” Гэрчлэлүүд, 6-р боть, 407.